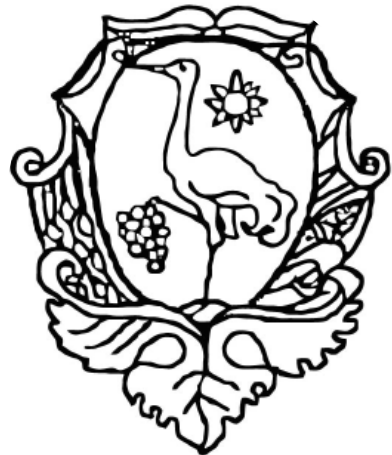

Érhangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. október

3. oldal ✱ Amerikai önkéntessel tanulhatnak angol nyelvet a székelyhídi diákok

5. oldal ✱ Az Érmelléken együtt élő nemzetiségek közös népdal- és néptáncfesztiválja

6. oldal ✱ Felavatták a Petőfi Sándor-líceum Gólyabálján a fiatal „gólyákat”

7. oldal ✱ Hagyományteremtő szüreti felvonulás és bál Székelyhídon

Mindenki azt mondja, hogy... tehát utána jártunk

🌀 A székelyhídi ANL-lakások sorsa

✱ Az idén átadott ANL-tömbházak sorsára jellemző egy szép régi közmondásunk: „Az igazság odaát van.” Azt mondja a városi pletyka, hogy nem lakik benne mindenki. Ez nem igazán tetszik az ott lakóknak, sem azoknak, akik nem kaptak lakást.

Igaz, sokan sokszor még a fáradságot sem veszik, hogy utána nézzenek dolgoknak, csak mondják a számukra is szinte anekdotának tűnő „igaz információkat”, mert hallotta, amint valaki mondta valakinek, hogy valaki valakivel, valahol, valamit tett vagy elkövetett, aminek valaha vagy lesz vagy nem valahol valami hatása. Mi utánajártunk. Arra gondoltunk, hogy jobb, ha a polgármestert, Béres Csabát kérdezzük meg egyenesen, gondoltuk ő több információval rendelkezik, mint egy átlagember.

– **Igaz-e az, hogy nem mindenki költözött be az idén kiosztott ANL-lakásokba?**

– Pontosan azt tudjuk, hogy mindenki aláírta a szerződést, igényt tartva a lakásokra. Nem olyan nagy településünk, hogy ne jusson el hozzánk is az az információ, amely szerint nem mindenki költözött be a lakásába. Hallottunk mi is az alpolgármester úrral külön-

böző híreket, amelyek arra sarkaltak bennünket, hogy vizsgáljuk az ügyet.

– **Mi lesz, ha beigazolódnak a gyanú és mégiscsak vannak olyan családok, akik nem laknak ott?**

– Egyszerű, a törvény szerint kell eljárunk, amely kimondja, hogy amennyiben a szerződés aláírásától számított 90 napon belül nem költöznek be a bérlők, akkor az önkormányzat kötelessége felbontani a már megkötött szerződést és a lakásokat kiosztó bizottságnak a kompetenciája kiadni a már megszavazott listán következő családoknak a lakásokat. Felbontjuk a szerződéseket, és újabb bérlőkkel kötünk bérleti szerződéseket, amelyekre ugyanazok a szabályok érvényesek, mint bárhol másutt az országban.

– **Milyen operatíván jár el ebben az ügyben az önkormányzat, mikorra várható a kivizsgálás?**

– A lehető leghamarabb. Reményeim szerint, mire ez a cikk megjelenik, akkorára már lesznek fejlemények ebben az ügyben. Igazából saját véleményem szerint, ha vannak olyanok, akik nem költöztek be a lakásokba, nemcsak törvényt sértenek, hanem

saját szomszédjukkal szemben is erkölcslenül járnak el. A közös lépcsőházban való élés közös költségekkel jár (lépcsőházi világítás, fűtés, takarítás stb.), ha valamely család nem lakik ott, akkor minek fizessen, de ha már a lakást megkapta, akkor nem teheti meg, hogy ennyi idő után se lakja be a házat. Most, amikor minden kicsi kiadásra oda kell figyelni, nem várhatja el senki, hogy a ráeső közterheket mások fizessék, mert ők törvényt sértenek. De szerintem ne menjünk elébe a dolgoknak, várjuk meg a vizsgálat eredményét, és aztán cselekedjünk. De egyet ígérhetek: a lehető legpontosabban fogjuk a törvény betűit betartani, betartatni.

Köszönjük a rövid interjút a polgármester úrnak, és reméljük így is lesz. Azt mi is tudjuk, hogy az igazságnak több arca, oldala is van, de reméljük, hogy most a „jobbik oldala kerül ki győztesnek”. Habár – ha jobban belegondolok – a jobbik oldal is relatív, mert soha nincs olyan oldal, amely igazságát bizonyítva ne okozzon fájdalmat valakinek vagy valakiknek.

✱ Gazda Réka

Baráti társaságból nyertes focicsapat

✱ A csokalyi Interstecs futballcsapat 2004-ben alakult, amikor néhány sportkedvelő barátnak az ötlete támadt, hogy a hétvégi labdarugdosásnál kicsit tovább lépjenek. A nem bejegyzett, amatőr csapat összetétele igen vegyes: csokalyiak, diószegiek és székelyhídiak egyaránt oszlopos tagjai. Csuka József, Erdei Imre és Štefan Dániel is közéjük tartoznak, ám ők nem a labdával játszanak, sokkal inkább a számjegyekkel, hiszen ők a csapat anyagi támogatói.

Erdei Imrétől megtudtunk, hogy külön edzőjük ugyan nincs, ám ez nem jelenti azt, hogy ne gyakorolnának eleget, hiszen heti két alkalommal gyűlnek össze a székelyhídi sportsarnokban összecsiszolódnak egymással és a labdával. Mikor az elért eredményekről kérdeztük, dagadó büszkeséggel mesélt a rengeteg megszerzett kupáról, felsorolni is alig bírta, hogy mikor és hol nyertek. Csak néhányat emelt ki legutóbbi eredményeik közül. Mint mondta, bár ők kispályások, idén mégis megnyerték az RMDSZ kupát, melyért nagypályán játszó társaik is harcba szálltak. Létavértesen is a dobogó legfelső fokára állhattak, ahol a minden télen megrendezett bajnokságon 36 csapat közül bizonyultak ők a legjobbnak.

✱ Folytatás a 6. oldalon

Tisztelt olvasók!

Az *Érhangja* szerkesztőse az Önök hirdeteit

a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Jótekonysági komolyzenei koncert Székelyhídon

✱ Fantasztikus élményben lehetett része a Classic Arts Művészeti Egyesület jótekonysági komolyzenei koncertje közönségének október 31-én. A székelyhídi múzeumban összegyűltek a művészek – László Melinda, Oláh Boglárka, Székely István, Tasnádi Ferencz, Thurzó Zoltán – által teremtett hangjátéknak örülhettek az Érmelléki Református Diakóniai Alapítvány vezetősége által szervezett rendezvényen.

Mivel Chopin-év van, az este a lengyel zeneszerző *Nocturne*-ével kezdődött. A művészek előadásában barokk, klasszikus, romantikus és XX. századi zeneművek, opera részletek hangzottak el, valamint ízelítőt kaphattunk a *Hegedűs a házaton*, *My Fair Lady* musicalekból és a *Csárdáskirálynő* című operettből is elhangzott egy részlet. Felejthetetlen élményt nyújtott a zongora, klarinét és a hegedű csodálatos együtt-hangzása, de az énekesek (szoprán, mélybariton) is megérintették a hallgatóság lelkét. A koncert utáni szeretetvendégségen kaláccsal, pogácsával, szendvicssel, üdítővel

A Classic Arts Művészeti Egyesület fantasztikus estével örvendeztette meg a hallgatóságot

vagy egy pohár borral kedveskedtek a gyülekezetek.

Szervezőkként kicsit aggódtunk amiatt, hogy a komolyzenét vajon mennyire fogadják szívesen az Érmelléki Református Egyházmegyében, hiszen a tapasztalat azt mutatja, hogy a mai világban kevesen érdeklődnek a kultúra ezen területe iránt. Aggodalmunk szertefoszlott, amikor a koncertet megelőző percekben folyamatosan érkeztek a segíteni vágyó, klasszikus zenét kedvelők. Úgy érzem, a résztvevők nevében is bátran kijelenthetem, hogy egy lelki

többletet kaphattunk mindannyian, akik ezen az estén részt vettünk. Ugyanakkor egy szép összeg gyűlt az Érmelléki Református Diakóniai Alapítvány részére, amit a rászoruló nagycsaládok és fogyatékkal élők családjainak támogatására fogunk fordítani. A begyűlt összeg is mutatja, hogy lehet nagyot álmodni és közös erővel, közös összefogással és természetesen Isten áldásával akár valóra is válhat az álom.

Meghívónkban azt írtuk, hogy célunk a tradícióteremtés és a jótekonyság nemes hagyományának

A művészek műsorát népes közönség kísérte figyelemmel

felelevenítése. Ez a mai este sikere, az átélt zenei élmény is erőt és lendületet ad majd a következő megrendezésre kerülő jótekonysági est megszervezéséhez.

Ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni az alapítvány vezetősége nevében mindazoknak, akik meghallották és elfogadták meghívásunkat, és

azoknak is, akik bár nem tudtak eljönni, de adományukat eljuttatták a perselyekbe. Köszönet illeti mindazokat, akik valamilyen módon hozzájárultak ahhoz, hogy ez az este megvalósuljon.

Isten gazdag áldása legyen az adakozók és segítők életén!

✱ Balogh Anikó diakónus

✱ Fotók: Balogh Renáta

Főhajtás a vértanúk előtt

📅 Október 6-i megemlékezések Székelyhídon

Ünnepi istentisztelet a református templomban

Megemlékezés a templomkertben álló kopjafájánál

🌟 Október 6-án az aradi vértanúk előtti főhajtás volt a főszerep Székelyhídon. A megemlékezések sorát a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum tanulói nyitották, akik délután 2 órakor az iskola névadójának a tanintézmény előtt álló szobránál bemutatták a Wilhelm Júlia Mária, illetve Kormányos László történelemtanárok által megálmodott rövid előadásukat. Az ünnepi öltözött diákok felelevenítették a szabadságharc fontosabb eseményeit, s a tizenhárom tábornok szerepébe bújva ezek utolsó szavait is tolmácsolták a megjelenteknek. Ezt követően virágokat helyeztek el a szobránál, így tisztelve a kivégzettek emléke előtt.

A megemlékezés a református templomban folytatódott délután hatkor, ahol Gavrucza Tibor lelkipásztor a múlt eseményeiből kiindulva a jelenlegi problémákra próbálta felhívni a gyülekezet figyelmét. „Megint a megosztás fenyegeti csipetnyi népünket” – mondta, s kihangsúlyozta, hogy szükségünk van az Isten szent lelkére, mert ez az, ami összefog minket; az aradi vértanúknak azokat az embereket tisztelhetjük, akik mertek bátrak lenni, akiknek fontosabb volt az igazság, mint a saját éle-

tük. Hálát adott azért, hogy már húsz éve szabadon megemlékezhetünk róluk, együtt reformátusok és nem reformátusok. Prédikációjából a biztatás sem maradt ki. Biztatott arra, hogy merjünk büszkén magyarnak lenni, büszkén magyarul beszélni, mert nincs mit szégyellni a nemzetünkön, buzdított, hogy szolgáljuk a jövődőt, a népet és a hazát, mert nem kell hősi halottnak lenni ahhoz, hogy áldozatot vállaljunk. Végül imádkozott a világ magyarjairért és köszönetet mondott azért, hogy emelt fővel, magyarul imádkozhatunk. Ez után a konfirmáló fiatalok, valamint a férfi, illetve az asszonykórus énekei színesítették a megemlékezést; a székelyhídi iskola tanulói újra bemutatták előadásukat, melyet délután már láthattak az érdeklődők az új iskola előtt. További színpontot jelentettek még a nagy áhitattal elszavalt költemények, melyek után a gyülekezet együtt énekelte a *Szózatot*.

A templomi megemlékezés után a jelenlévők kivonultak a templomkertben álló kopjafához, ahol már égett a tizenhárom méces. Itt halk zenei aláfestés kíséretében először Fekete Katalin helyi kulturális igazgató szavazatát hallgathattuk meg, majd Béres

Csaba, Székelyhid polgármestere osztotta meg velünk gondolatait. Gavrucza Tiborhoz hasonlóan ő is fontosnak tartotta elmondani, mennyire nagy a széthúzás, és hogy saját magunk ellenségei vagyunk, pedig most összefogásra van szükség. A város előjárója azt is kihangsúlyozta, hogy az aradi tizenhármak azért haltak meg, mert hittek a szebb, jobb jövő lehetőségében, épp ezért nekünk erkölcsi kötelességünk megemlékezni róluk. Ezt követően Szabó József, helyi lakos szavalt a nagy átéssel a *Szózatot*, majd sokak meglepetésére térdre borult és megcsókolta a földet. A nem mindennapi jelenet után Domahidi Sándor RMDSZ-képviselő vette át a szót, aki ünnepnek, de egyben gyásznapnak is nevezte október 6-át, és beszédében emlékeztetett, hogy ennek a küzdelemnek igazából sokkal több áldozata volt, mint tizenhárom, és nekünk kötelességünk rájuk emlékezni. Az előtte szólókhhoz hasonlóan ő is figyelmeztetett: legyünk bölcssek, tanuljunk a történelem hibáiból, és ne húzzunk szét.

Az emlékezés koszorúzással, a virágok, mécsesek elhelyezésével, a *Himnusz* elénekkel ért véget.

📸 Pap Enikő

Esőben

Oláh Éva

Esőfelhők gyülekeznek,
tornyosulnak az égen.
Báránnyfelhőt kergetnek,
széllel versenyeznek.
Vihar van készülöben
a láthatáron,
reméljük, mire hozzánk
ér a határon,
megbékél.
Messze földről vándorolnak,
vándorbotot nem ragadnak,
jégkockákat osztogatnak,
bozótokat megtépnak.
Ömlik a zuhatag,
zúdul az áradat.
A földet, árkot ellepi,
nem győzi a föld beszívni.
A mennyiséget maga előtt gyűri,
sodorja az árákat,
viszi az ágakat.
Mígnem messzeségbe érnek,
viszi üzenetét az embernek.
Vigyázz az áradatra
és önmagadra!
Óvd, mit megteremtelt!
Védd, mit megteremtett!
A viharral a bátrak viaskodnak,
sokan ezért emlékezni fognak.

2004. június

Diákok váradi kirándulása

🌟 Nagyváradra kirándultak október 16-án az érköbölki iskola I-IV. osztályos tanulói. A kirándulás a Hegyközszenmiklósért Egyesület támogatásának köszönhetően a gyerekek számára ingyenes volt. A gyermekek körében a legnagyobb sikert a gyermekváros aratta, a Szent László-bazilika és Nagyvárad Állami Színház mellett. 📸

Október 6.

📅 A Székelyhídi hírlap 1911. október 5-i vezércikke

Hatvankét esztendeje, hogy mártír halált haltak az aradi tizenhármak, hosszú idő és mégis úgy rémlik, mintha tegnap történt volna e gyászos esemény. Mert a magyar nem egyhamar felejté a történetének legsötétebb, legfájdalmasabb pontjait.

Az aradi vértanúk emlékezete éppen, üdén él bennünk, szívünkben megdönthetetlen oszlopot emeltünk a hősök hőseinek, szabadság-harcunk dicső félisteneinek. És bensőnk legmélyén ott lappang, ott pislákol és néha ott tüzel és lángol a gyűlölet, a düh zsarátnok, hogy hatalmas lángelméinktől, csodás vitézségű hadvezéreinktől fosztottak meg bennünket.

És ők, a nagyok, a dicsők, a hősök felemelt fejvel, bátran mentek a bitó alá és most sem rettegtek a biztos és csúfos halált, mint száz meg száz elkeseredett ütközetest, ahol mindig a hadseregek élén voltak.

És bevégeztetett... ott sírt, jajveszékelt az egész nemzet a legdrágább, a legigazabb könnyek öntöztek, a friss hantokat, a halhatatlan emlékü má-

rtírok többé nem ébredtek fel, testük a rideg sír maradt. De feltámadt szellemük, a ragyogó, a glóriás fényt sugárzó. És a csüggedt, reményvesztett nemzet lassan-lassan magához tért, eszmélt, régi energiája, tettvégya, bátorsága visszaszállt és dolgozni kezdett. Bizott magában, hitt még megmaradt nagy fiaiban és remélt a jövőben.

A tizenhármak szelleme azonban ott élt a nemzet lelkében és bármint is fordult Magyarország sorsa, a haza hű fia nem tudtak és nem tudnak felejteni.

Esztendőről-esztendőre nagyobbra nőnek szemünkben és évről-évre élénkebben rajzolódik le képzeletünkben, lelkünkben a gyászos nap emlékezete. Ápoljuk e szent nap emlékét bensőnkben, őrizzük meg az aradi vértanúk emlékezetét lelkületünkben, nemzedékről-nemzedékre, apáról fiúra szálljon a nagy hősök imádta, a sötét nap emlékének méltó és kegyetes megünneplése, mert

SZÉKEHIRLA

Megjelen minden csütörtökön.
Előfizetési árak: Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. — Egyed. számla ára 20 fillér. — Minden kölcsönemény előfizetés és reklámció a szerkesztő címére küldendő.

Október 6.

Hatvankét esztendeje, hogy mártír halált haltak az aradi tizenhármak; hosszú idő és mégis úgy rémlik,

október 6-át ki irtani, kigyomlálni szivünkben, emlékezetünkben nem hagyjuk, nem engedjük, de nem is lehet.

Ünnepeljük meg csendes, méltóan október 6-ának emlékeztet. Az egész ország, az egész nemzet egyöntetűen ünnepeljen, hogy lássa a világ, hogy lássa a sok ellenségünk, hogy Magyarország fiai a gyásznak, a kegyeletadózásban egyek, a nagy gyásznapok a legnemesebb, a legmagasztosabb érzelmeket váltják ki belőlünk, nem affektáljuk, nem mímeljük a fájó, a marcangoló érzéseket, de férfiasan, fenségesen ünnepeljük a vértanúk halálának soha el nem felejthető évfordulóját.

Gyászolj, ünnepelj Magyarországot, sirasd el te a nemzet legszentebb, legdrágább könnyeidet, emlékezzünk dicső kor csodás hőseiről, adózzunk a nagy mártírok halhatatlan emlékeztetének.

Gyászolj nemzet, magyar nemzet, gyászolj ország, Magyarország. Sírj, zokogj te nép, omoljanak forró könnyeid! Dicsők, nagyok, szentek voltak a mártírjaink, büszkén, délcegen, némán mentek a bitó alá s utolsó leheletük, utolsó szavuk is a drága, imádott haza volt. Megmutatták, hogy a hőnért nemcsak élni, a hőnért meghalni is tudnak. Megmutatták, hogy nekik az első gondolatuk a haza.

Elporlottak a dicső, a csodás hősök, elenyésztek a félistenek, de nevük fennáll, lelkünkben élnek, szellemük közöttünk jár, buzdítva, lelkesítve a honszerelme.

Forgassuk e nagy napon a történelem lapjait, olvassuk el malaszt gyanánt, gyógyírként dicső, tüneményes, fenséges cselekedeteiket, olvassuk el a hatalmas vezérek regébe illő, vitézi tetteit s nyerjük nyhületet általuk, tanuljunk hazaszereget, tetterőt, bátorságot és halálmegvetést belőlük.

Büszkék lehetünk a múltunkra, arra a múltra, mely telve volt megannyi

fájdalmas és szomorú, de annál csodásabb, annál istenibb eseményekkel, büszkék lehetünk arra a múltunkra, melyben megmutattuk, hogy élni tudunk, akarunk és fogunk, nem rettegve soha a számos ellenséget, elszántan szembezállva velük.

A nagyoktól merítsünk igaz, hatalmas érzést, lelkesedést, álljunk szilárdan és rendíthetetlenül, jussunkért meg az életünket is adjuk oda, de gyávák, ijedősek, honarúlok, ne legyünk soha.

A nagy évforduló alkalmából adózzunk illő kegyelettel az aradi vértanúk emlékeztetének, rójuk le kegyeletünk igaz adóját a nagyok szelleme előtt. Zárandokoljunk el szent sírjukhoz és ihletessük meg lelkünket, szívünket csodás szellemüktől. De ha távol is volnánk szent sírjuktól, minden gondolatunk, minden érzésünk az övéké legyen, s révükön a hazáé, a nemzeté, azé a nemzeté, melynek oly hatalmas, csodás és szent fiai voltak.

Sírj, zokogj te nép, omoljanak forró könnyeid, de ezek nem annyira a fájdalom könnyei, mint inkább az öröm könnyei legyenek, hogy oly félistenei voltak nemzetünknek, mint a tizenhármak.

Isten áldása lebegjen emlékeztetük felett! 📸

Pályázatok mezőgazdászoknak

Beszélgetés Cservid Leventével, a Becebe kft. ügyvezetőjével az agrártámogatásokról

– Milyen pályázati források vannak a mezőgazdaság támogatására?

– A kis és közepes mezőgazdasági pályázatok 2013-ig, valószínűleg évente 2-2 alkalommal kerülnek kiírásra.

– Milyen feltétellel pályázhatnak ezeken a kiírásokon a székelyhídi kisebb mezőgazdasági farmok? Volt-e már erre példa?

– Székelyhídon és a hozzá tartozó falvakban az emberek pályázati kultúrája még „gyerekcipőben” jár. Sokan félnek belevágni, még a 100%-os támogatottságú pályázatokba is. A kisebb pályázati források közül a 1.4.1-es intézkedési program, a létfenntartást felerészben biztosító gazdaságok támogatása emelhető ki. Ennek keretén belül a kisebb gazdaságok öt évig évi 1500 eurós visza nem térítendő támogatásra jogosultak. A követelményrendszernek a környéken nagyon sok gazdaság tesz eleget. Elrettentő ereje, főként nyertes pályázat esetén a jogi személyiség bejegyzési kötelezettségének, valamint a vállalt fejlesztéseknek van. Ennek ellenére több kisebb gazda, néhány hektár területtel és otthoni kisebb állatállományal is sikeresen pályázott. A tavalyi

és idei évben a cégünk által leadott hét ilyen típusú pályázat mindegyike támogatást nyert, minden pályázó Székelyhídról és a hozzá tartozó falvakból került ki.

– Mi a helyzet a fiatal gazdálkodókkal? Milyen forrásokat vehetnek igénybe?

– A közepes mezőgazdasági pályázatok közül kiemelkedik az 1.1.2-es intézkedési program, amelyben a fiatal gazdák a mezőgazdasági termelés elindítására pályázhatnak. A ki-

írás keretén belül 10–25 ezer euró közötti vissza nem térítendő támogatást lehet elnyerni. Az 1.4.1-es programhoz hasonlóan ez is 100%-os támogatást jelent. Itt már több követelménynek kell eleget tenni: a pályázó életkora 18–40 év között kell legyen, a bejegyzett gazdaság nem lehet egyévesnél idősebb, a pályázónak vagy mezőgazdasági szakirányú végzettséggel vagy érettségi diplomával és legalább 150 órás szakképzéssel kell rendelkeznie.

A gazdaság mérete határozza meg a pályázható összeget, ami 6 és 40 UDE között kell, hogy legyen. Egy UDE-pont hozzávetőlegesen öt hektár szántóföldnek felel meg (kultúránként változó). Az állatok közül hozzávetőlegesen négy fejstehén, négy kocadiszna vagy 200 tyúk felel meg egy UDE-pontnak. A „támogatás fejében” nyertes pályázat esetén fel kell vállalni a jogi személyiség bejegyzését, valamint a gazdaság fejlesztését. Ez a kiírás nagy népszerűségnek örvend, bár érdekes, hogy cégünket többen keresik meg, más régiókból (Érszöllős, Kiskereki, Hegyközszentmiklós stb.), mint Székelyhídról. Az általunk leadott 18 ilyen jellegű pályázatból, eddig

nyolc van eredménye, ezek mind sikeresek. A döntéshozatal sokszor elhúzódik, előfordul, hogy a leadástól számított tíz hónap múlva érkezik meg az eredmény.

– Milyen iratok szükségesek a pályázatok leadásához?

– Az 1.1.2-es pályázatok esetén bizonyítani kell a mezőgazdasági végzettséget és a személyazonosság igazolvány segítségével a 18–40 év közötti életkort. A használt földterületeket a Mezőgazdasági Intervenció és Kifizetési Ügynökség (APIA) által kiadott „print screen”, valamint a polgármesteri hivatalból kapott regiszter bizonyítja. A földterületek tulajdonjogát tulajdonosi okirat segítségével vagy bérleti joggal, bérleti szerződés segítségével kell igazolni. Az állatok igazolására az Állategészségügyi és Jóléti Hivatal (DSVSA) megyei kirendeltségének bizonylata szükséges. Szükség van még a helyi polgármesteri hivaltól, valamint a pénzügyorségtől egy-egy bizonylatra, amelyek igazolják, hogy a pályázónak nincs köztartozása. Az állatok esetében bizonyítani kell még az állatok lakóhelyét, tulajdonjoggal vagy bérleti joggal. Az 1.4.1-es pályázat ennél egyszerűbb.

Itt csupán a földterületeket és az állatokat kell a fenn említett iratok segítségével bizonyítani. Ezekon kívül természetesen a pályázat tartalmazza még a pályázati kérelmet, nyilatkozatokat és egy üzleti tervet is, ezeknek az iratoknak az elkészítése a pályázató feladata.

– Hová kell a dokumentációt leadni és hogyan történik az elbírálás?

– Az 1.1.2-es pályázatok leadása a Nemzeti Vidékfejlesztési és Halászati Ügynökségnél történik Nagyváradon, míg az 1.4.1-es pályázatok a Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Igazgatóságon kell benyújtani, szintén Nagyváradon. A benyújtást követően formai és tartalmi ellenőrzés végeznek, amit helyszíni ellenőrzés követ. Az elbírálás pontrendszer alapján történik, ami azonban csak akkor alkalmaznak, ha az igényelt támogatási összegek meghaladják a rendelkezésre álló forrásokat. Az utóbbi időben ez csak az 1.4.1-es pályázatnál fordult elő. Itt pontot lehet szerezni az üzleti terv minőségével, a 40 év alatti életkorral, szakmai szervezetben való részvétellel stb.

– Köszönjük az információkat.

✍ Ványa Blanka

Made in America

Louisianai önkéntes tanár és programszervező érkezett Székelyhídra

✱ „Amerikából jöttem, mesterségem címere...” – jutott eszembe a gyermekkori játék, amint az amerikai önkéntesre vártunk, aki két évig fog tanítani és programokat szervezni nálunk.

Amikor először merült fel egy önkéntes érkezésének ötlete, minden nyelvszakos kollégánál egy helyes amerikai srác mellett tette le a voksát. Helyette egy kedves szemüveges lány üdvözölt bennünket. Brittany (*képünkön*) Louisianából érkezett hozzánk a Békehadtest önkénteseként. A református egyház biztosított számára szállást, amit hamarosan otthonossá varázsoltak a kollégák apró ajándékai. A várost nagyon hamar megkedvelte, kedvencei a régi épületek és a zöld övezetek.

Hamar kiderült számomra, mennyi előítéletet hordozunk magunkban másokkal szemben, milyen torz az a kép, amit az amerikaiakról általában alkotunk. Az az Amerika, amit Brittaniban látok, tiszta szívű, elfogadó, létezik benne az egyenjogú-

ság és egyenlőség fogalma. Ennek ékes bizonyítéka az általa választott szimbólum, amit a karjára tetováltatott, egy egyenlőségjel az elfogadásért, az ellentétek eltörléséért. Beszélgetéseinkből kiderült, hogy ezen elvek gyakorlatba ültetése a legfőbb célja, ezért ittléte alatt nagyon sok jótékony programban kíván részt venni.

Az iskolában a gyerekek nagy örömmel és várakozással fogadták az új tanárnőt. Bár a lelkesedés néha nagyobb, mint a tudás, de így is öröm a munka és sokszor előfordulnak vicces helyzetek is. Egyik kedvenc „aranyköpésem” egy hatodikos kisfiú szájából hangzott el: „Britanius do you speak hungarische?”

Sokszor eszembe jut, milyen nagy öröm lett volna számomra is egy hasonló program, amikor még iskolába jártam. Remélem, hogy a mostani diákok tudnak majd élni a lehetőséggel. Én személy szerint mindenkit arra buzdítok, hogy bátran áll-

jon szóba Brittanival, mert ez egy soha vissza nem térő alkalom, hogy ismerkedjünk, tanuljunk és néhány foghíjat betömjünk nyelvtudásunkon.

✍ Ványa Blanka

Programajánló

VI. Bihar megyei

Ki mit tud?-elődöntő

A RMDSZ Bihar megyei szervezete és a Varadinum Kulturális Alapítvány által szervezett VI. Bihar megyei Ki mit tud?-vetélkedő Székelyhíd és vidéke környéki elődöntője november 14-én, vasárnap 14 órától lesz.

Jelentkezni lehet Fekete Katalinnál a székelyhídi polgármesteri hivatalban vagy a 0740-685332-es telefonszámon. Jelentkezési határidő november 10.

Advent

az Érmelléken

„Amíg egy nép énekel,
messze hallatszik,
hogy létezik”
(Sütő András)

Az idei VII. Érmelléki Kórustalálkozó mottójával választott gondolatlan várnak minden érdeklődőt november 27-én 16 órára a székelyhídi sportszarnokba.

Fellép a bihari református egyházmegye lelkészakórusa, a köröszegepáti Harmónia Énekkar, a nyíradonyi Pávákör, a létavérsi népdalkör, az Érmihályfalvi Városi Kórus, a szalacsi Örökzöld aszszonykórus, a margittai Horváth János Énekkar, a Bihardíoszegi Vegyeskórus, a székelyhídi Búzavirág Népdalkör, a kolozsvári Visszhang Kórus és a Székelyhídi Férfikórus.

A Malom-utcai kovács

Sok ideje egyedül dolgozott tágas műhelyében. Egykoron, nagyon jó kovács híreben állott, de amióta rákapott a sligovicára, naponta többször is felment a központba egy-egy deci pálinkát meginni. Sokszor a műhely kapuját is nyitva hagyta, még a lópatkoló szerszámok is kint maradtak a műhely előtt. Senki nem vitt el semmit Zoli bácsi műhelyéből. Ha nem volt ott, a kocsisok ott várokoztak türelemmel. Akivel közeli barátságban volt, nélküle is hozzákészült a patkoláshoz, ahogy Zoli bácsi mesterfogásait látta.

Az utóbbi időben nem akadt meg nála segéd, de még inas sem! A felesége is többször átfőtt a műhelybe,

hogy lássa, ott van-e a férje, meg hogy pénzt kérjen a házbavalóra. Ha nem találta, tudta, hogy pálinkázni van. Sokszor elköltötte a kasszából minden pénzét, mert az iszogató barátoknak is fizetett egy-egy italt!

Erzsike, a felesége, egyszer előállt Zolinak a kéréssel:

– Hallod-é, mit mondom én neked Zoltán?! Nem bánom, ha megiszol egy kis pálinkát, akár többször is naponta, mert én is megkívánom olykor-olykor! Itt van egy kis üveg, nekem is hozzál benne, amikor mész pálinkázni! – mondta, és odanyomta kezébe az üveget.

Zoli bácsi meglepődött ugyan, de nem vitakozott a feleségével, mert

az iszogatóson kívül jó ember volt, mindig hallgatott a felesége szavára. Elvette az üveget és rábólintott. Az asszony bement a házba, Zoli bácsi tovább végezte a munkáját...

Ezentúl vitte magával az üveget, odaadta a kocsmárosnak, aki abba is beletöltötte a decit, tudta, hogy a feleségének viszi. Mosolygott is rajta, hogy milyen jól összeillenek, hogy az asszony is ennyire szereti a pálinkát. Zoli bácsi, amikor délután bezárta a műhelyt, vitte az üvegben a néhány decit, amit letett az asztalra és mosolyogva mondta:

– Erzsike, hoztam a pálinkádat, de csak kicsi kortyokban igyad, nehogy megártson!

Az asszonynak eszébe sem volt, hogy igyon belőle, elfordulva éppen csak megnyalta az üveg száját...

Már hosszú ideje, napról-napra így ment, amikor az asszony előhozakodott Zoltánnak:

– Zoltánom, ne várakoztasd a kuncsaftokat, megveszem én előre neked azt a pálinkát, s te, miután megittad, beleteszed az árát a kasszin álló perselybe!...

Zoli bácsinak jó volt a barátokkal elbeszélgetni és koccintgatni, ezért vágyott a kocsmába, de ha a felesége így akarja?!...

Mikor beteg lett, a felesége megkérdezte, mi lenne a kívánsága, mire Zoli bácsi így válaszolt:

– Hát, elmenni a központba, pálinkázni a barátokkal!...

✍ Forrás: Nánási Zoltán: Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

Az áldozatok emlékére

☞ Székelyhídon az 1944-es szovjet megszállásnak nincs emlékhelye

* A világ legnagyobb fájdalma: a háború. Ebben az egy szóban mérhetetlen, gyász, értelmetlen halál, menekülés, bujkálás, szenvedés, árvaság, féktelen erőszak, éhhalál, fagyhalál, temetetlen halott katonák, fiak és apjuk után síró anyák és gyermekek, egyszóval minden, ami fájdalom, minden, ami rossz benne van. Igaza van Csoóri Sándornak, mikor azt írja, hogy a hősi halott katonák névsoránál nincs fájdalmasabb olvasható. Leírni egy nevet nem jelent semmit, de ha végig gondoljuk attól a pillanattól a sorsát annak a katonának, hogy valaki vagy valakik kikísérték az állomásra (az anya, a feleség, a gyermek vagy a szerelme), abban reménykedve, hogy ő ügyis haza jön, aztán soha többé nem látták. Milyen mérhetetlen fájdalom volt az, mikor megjött az a bizonyos „hír” és mennyi szenvedés volt mögötte, s az a tengernyi könny amivel el- vagy megsiratták. De akiről még „hír” se jött, azokat hogy lehetett meggyászolni, az az édesanya kitől kapott a miértekre választ?

Székelyhídi vonatkozások

„Úgy gondolom, nem tévedek, ha azt mondom az e sorokat olvasók között is akad olyan, aki a mai napig bizonytalanságban él, ami talán még rosszabb, mint ama szörnyű, de biztos hír, hogy akit szeretett, nincs többé. S e szívfacsaró érzéseket tovább fokozza, hogy sokáig, nagyon sokáig nem sirathatták el nyíltan, felvallalva a gyászt, csak lopva, titokban ejthettek könnyeket az oly nagyon szeretett, gyermekért, testvérért, férjért, vagy apáért.” (dr. Bús János)

1944. október 16-án az orosz hadsereg megszállta a községet reggel fél hét órakor – és Székelyhídon elkezdődött az elmondhatatlan szenvedés, a borzalom napja lett és ami utána következett az maga a pokol volt. Szemtanúk elmondása szerint az oroszok több oldalról vonultak be Székelyhídra, Nagyvárad és a magyar határ felől is. A németek még ekkor nem vonultak el teljesen, két náci géppuskás befészkelte magát a katolikus templom tornyába, onnan lőtték az oroszokat valameddig, de aztán ágyútálat érte a templom tornyot és a két német katonát kilőtték. Aztán ahogy közeledtek, úgy nőtt az áldozatok száma és mindent kifosztottak, és az a sok erőszak...

Az első áldozat a 69 éves Barabás Zsigmond volt reggel nyolc órakor; katolikus vallású, a felső-városon lakott (akkor Bercsényi út), ő a bevonulást követő első órában vesztette életét; a pincébe akart lemenni a többiek után, de neki nem sikerült már oda lejutni, egy repeszdarab találta el, és azonnal meghalt. A második áldozat Kelemen András, 71 éves, szintén katolikus, a Király-kútoldalon lakott, délelőtt a legelőre indult, hogy megfejeje a tehenet; volt egy kis unokája, aki várta, hogy a nagytata hozza neki a friss tejet, de többet nem ment haza, olyan találat érte, hogy a feje szinte elvált a testétől. Ezeket a borzalmatokat csak azért írom le, mert tudomásul kell venni hogy hús-vér emberek voltak és ártatlanok, és hogy még ma is félnék róla beszélni a közeli hozzátartozók. [...] A harmadik áldozat, Kalló Julianna délelőtt kilenc órakor halt meg; ő hetvennégy éves volt, baptista vallású. A Kisvecseri hegyen, a saját házában a diófa alá volt eltemetve, ott alussza örök álmát. A temetőbe nem lehetett egyetlen áldozatot sem kivinni a szovjet megszállás alatt, így mindegyiket a saját telkén hantolták el, majd később, mikor elcsendesedett a helyzet, akkor kiásták

Még ha nagyon nehéz is beszélni erről a le nem zárt, át nem beszélt, el nem rendezett, nagyon hanyagul elfeledett, közönnyel kezelt történelmi eseményről, (Székelyhídon) akár tettszik, akár nem, a végére kell járni és egy emlékhellyel helyére lehetne tenni a dolgot, mert „... a lélek a túlvilágon csak akkor nyugszik meg, ha akad a Földön valaki, aki élete igazságát ki mondja”.

Azok az emberek, kik ennek az egész világ-égésnek szenvedői voltak, megjárták a szovjet fogolytáborokat és a harcmezőt, elszenveték a szovjet megszállást „és ami vele járt”. Éheztek, és bujkáltak és borzalmasan féltek és féltették lányukat és azt csak a Jó Isten tudja még, hogy mi mindent kellett elszenvetniük, és még soha senki nem vette a fáradságot, hogy csak meghallgassa a lelkük legmélyére zárt fájdalmukat. Ennek a következménye pedig az, hogy a mai napig nem tudtak megszabadulni attól a félelemtől, ami évtizedeken át beléjük rögzült, ha

csak arra gondolunk, hogy mi minden történt az alatt a pár hét alatt, míg az oroszok átvonultak a községen.

A polgármesteri hivatal vezetői minden meghívásnak eleget téve elmennek a környező városokba vagy Magyarországra különböző hősök emlékhelyeit megkoszorúzni. Amivel semmi baj nincsen, de mondja már meg valaki, hogy itt Székelyhídon hol van egy első vagy egy második világháborús emlékhely? Ahol nemcsak a hivatal, hanem azon hős katonák hozzátartozói is meggyújthatnának egy szál gyertyát vagy esetleg ha meghívunk valakit? Melyik emlékművet koszorúzzák meg, a turulmadarast, ahova azok a szovjet katonák vannak eltemetve, akik kifosztották, megerősítették és meggyalázták az egész községet egy hónapon át?

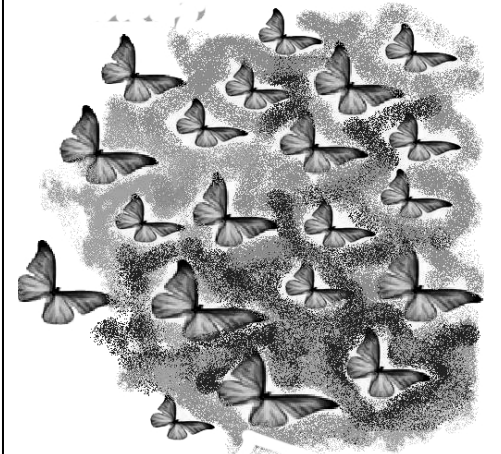
☞ Nagy M.

Lapunk megkeresésére a városvezetés közölte: dolgoznak az emlékmű felállításának ügyén.

Lepkevadászat könyvolvasással

☞ Balla Fruzsina nyerte

a városi könyvtár versenyét

* A Székelyhídi Városi Könyvtár olvasóversenyt hirdetett a nyári vakáció idejére az I-V. osztályos gyerekek részére. Minden elolvasott (!) könyv után egy-egy lepke szállt a gyerekek olvasólapjára. A vetélkedőben az 51 részt vevő kisdíjaknak 259 lepkét sikerült összegyűjtenie.

A díjkiosztót az elmúlt hetekben tartották meg, amikor is személyre szóló emléklapot, valamint könyvet és ajándékokat vehettek át a kis olvasók.

A verseny abszolút győztese Balla Fruzsina (VI. C. osztály), akinek 20 lepkét sikerült begyűjtenie! Ezúton is gratulálunk kintarsáért, szorgalmáért. Meg kell említeni, hogy Fruzsina évek óta rendszeres olvasónk. Második helyezett Horváth Anett (IV. D.), aki szintén egész nyáron látogatott bennünket és sikerült 17 lepkét összegyűjtenie. A harmadik helyet Molnár Emese (II. B.) érdemelte ki 14 lepkével. Külön dicséret illeti Emesét, aki csak most tanult meg olvasni(!), és már ilyen eredményes „lepkevadász” lett.

További díjazottak: Soós Aliz (III. B.) – 11, Nagy Nándor (VI. B.) – 10, Magyar Szabina-Tünde (III. B.) és Salánki Alexandra (II. B.) – 9-9, Bacsoni Péter-Balázs (VI. B.) – 8, valamint Boros Csenge-Vivien (II. B.), Erdei Petra (IV. C.), Hover Veronika (IV. A.), Kuncz Márk (VI. B.), Szabó Tibor Dávid (VI. B.), Szondi Árpád János (VI. B.) és Tárkányi Nóra (III. B.) – 7-7 lepke.

Gratulálunk minden résztvevőnek és szeretettel várunk benneteket a könyvtárban az elkövetkezőekben is.

Külön szeretnénk megköszönni az ajándékosomagokat Fekete Katalinnak, Gacsádi Juditnak, Oláh Katalinnak és Sóki Bélának.

A könyvtár télen is várja kedves olvasóit, naponta 8-18 óra között.

☞ Kerekes Terézia, Orosz Annamária

Két ország, egy cél, közös siker!

HAJDÚ-BIHAR ÉS BIHOR HATÁRMENTI TERMÉSZETI ÉRTÉKEI

címmel vándorkiállítás látható, az alábbi helyszíneken és időpontban

2010. október 14-étől október 21-éig – VÁROSI MŰVELŐDÉSI HÁZ ÉS KÖNYVTÁR (Vámospércs, Debreceni u. 2.)

2010. október 26-ától november 8-áig – KÖZSÉGI KÖZMŰVELŐDÉSI KÖNYVTÁR (Bagamér, Kossuth u. 5.)

2010. november 9-étől november 22-éig – BOCSKAI ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA (Kismarja, Bocskai u. 30.)

2010. november 23-ától november 30-áig – ARANY JÁNOS ÁLTALÁNOS ISKOLA (Létavértes, Árpád tér 10.)

A Hajdú-Bihar és Bihar természeti értékeinek védelméért magyar-román határmenti projekt célja a két szomszédos megye országhatár menti területein a természetileg értékes területek, védett fajok állományainak kutatása, dokumentálása és néhány, a határmenti sávban található kiemelten értékes terület kijelölése természetvédelmi területté. Kiállításunk ezek bemutatására törekszik, amelyet minden helyszínen – a helyszínenként külön hirdetőanyagban közzétéve annak pontos időpontját – egy-egy ismeretterjesztő előadás kíséri.

A HURO 0801/072 projekt gazdái a ZÖLD KÖR (HU), a DÉL-NYÍRSÉGI BIHARI TÁJVÉDELMI EGYESÜLET (HU) és az ECOTOP Oradea (RO) szervezetek.

Közös érmelléki dalolás és tánc

☉ Az együtt élő nemzetiségek népdal- és néptáncfesztiválja Székelyhídon

* Ötödszörre rendezték meg az Érmelléken együtt élő nemzetiségek népdal- és néptáncfesztiválját Székelyhídon. A Pro Székelyhíd Egyesület rendezvényének célja az együtt élő nemzetiségek népi kultúrájának, néptáncainak és hagyományos népviseletének megismerése és megismertetése, a népi hagyományok megőrzése és ápolása. Az idei fesztivált Románia kormányának Nemzetiségek Közötti Kapcsolatok Ügyosztálya támogatta.

A rendezvény szervezőinek nem titkolt szándéka, hogy újraélessze Székelyhídon is a hagyományos népi kultúrát, megszerettesse a közönséggel a népzene, népdal, néptáncot. Sajnos a művelődési házban ez alkalommal is többnek bizonyult a fellépő, mint a közönség, pedig plakátok, szórólapok, kábeltévé, sajtó hirdette a hagyományörző rendezvényt.

Az idei fesztiválra nyolc hagyományápoló néptáncgyűttes mintegy 350 táncosa kapott meghívást, akik nyolc településen élő három nemzetiséget képviseltek.

A fesztivál programját az érsemjéni Ezüstperje néptánc csoport nyitotta szatmári táncokkal. A fesztivál állandó résztvevőjének számító együttes 2004 novemberében alakult hét pár-

ral, Sütő Szabolcs néptáncos vezetésével. Jelenleg harminc állandó tagot számlál, de ugyanakkor az utánpótláscsoportban negyven gyermek tanulja a magyar néptánc elemeit. A Magyar Kultúra-díjas csoport az est folyamán később ördögösfüzesi és kalotaszegi táncot is bemutatt.

Az érmelléki románságot a bihari diószegi általános iskola IV. osztályos tanulóinak népdal- és néptánc csoportja képviselte, akik Negrean Emília tanítónő vezetésével bihari román népdalokat és táncokat mutattak be.

Megalakulásuk óta először vettek részt a fesztiválon a nagykovácsi Harmatcseppek, mely együttes kis csoportja énekes gyermekjátékokat, középső csoportja vajdaszentiványi táncokat mutatott be Szabó Amália vezetésével.

Őket az egyik legelsőként alakult bihari néptáncgyűttes, a micskei Görbőc műsora követte. Az együttesre jellemző, hogy több korosztály is tagja a csoportnak, együtt lépnek színpadra, kortól függetlenül ugyanolyan lelkesedéssel szolgálják és élvezik a hagyományos magyar népi kultúrát. Előadásukban gyimesi és mezőszági táncokat láthatott a közönség.

A Görbőc táncosait a székelyhídi Kankalin néptánc csoport ifjú tagjai

A micskei Görbőc Néptáncgyűttes

kövétek a színpadon, akik Hodgyai Edit és Erdei Sándor néptáncoktatók által betanított szatmári táncot mutattak be furulyafelvezetéssel.

A gyermekelőadókat az érmihályfalvi Nyiló Akác táncosai kövétek. Az Érmihályfalva kulturális nagyköveteinek is tekintett, immár több mint húszéves tapasztalattal rendelkező együttes Borbély Simon Csaba vezetésével ezúttal is fergeteges produkcióval ajándékozta meg a közönséget. Előadásukban kalotaszegi, illetve a

Maros és Küküllők vidékére jellemző férfítáncot, a pontozót, valamint énekes női körtáncot láthattak a nézők.

A margittai Gyöngyvetők évek óta résztvevői a partiumi hagyományörző rendezvényeknek. Vezetőik, Deák Andrea, Fügedi Anikó, Juhos Márta és Timár Angéla nagyon fontosnak tartják, hogy a legfiatalabb korosztály is bekapcsolódjon a hagyományörző tevékenységbe. A néptánc csoport marosszéki és rábaközi táncokat mutatott be.

Az érmelléki német nemzetiség hagyományos viseletét, dalait és táncait a monospetri Német Demokrata Fórum égisze alatt működő, Zelina Juliánna vezette Szivárvány néptánc csoport mutatta be. A rendezvény visszatérő vendégeinek tehetségéről Bihar megye határain belül, de más vidékeken is meggyőződhetett közönségük.

Az Érmelléken együtt élő nemzetiségek V. népdal- és néptáncfesztiválját a Nyiló Akác és az Ezüstperje közös produkciója, kalotaszegi táncokból összeállított koreográfia zárta.

A rendezvény végén Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere köszöntötte meg a csoportok tagjainak és művészeti vezetőiknek lelkes tevékenységét, előadásainak kiváló színvonalát, majd a részvételi okleveleket átadva, további sikeres munkát kívánt minden résztvevőnek.

A szervezők és a fellépő együttesek nevében köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik megtisztelték jelenlétükkel ezt a rendezvényt. Akik pedig ez alkalommal távol maradtak, azokkal reményeink szerint találkozunk majd a jövőre megrendezendő VI. Érmelléki Nemzetiségi Néptáncfesztiválon.

☉ Fekete Evetke

Érolasziban is megérett a fekete szőlő

Jó hangulatú hagyományörzés

* Szüreti bált tartottak Érolasziban október 2-án. A lelkes huszonöt fiatalból álló csapat három héten keresztül majdnem minden nap próbált és gyakorolt, hogy egy lenyűgöző táncot mutathasson be. A fiatalok nagy segítségére volt a szervezésben Aszalós Tímea helyi RMDSZ-elnök és Kovács Ferencz, Aszalós Margit néni pedig nagy szeretettel, minden munkáját félretéve megvárta a lányok szoknyáit és kötőit. Ezúton is szeretnénk hálánkat kifejezni és megköszönni mindenkinek a segítségét.

Szombat délelőtt, rövid próba és megbeszélés után, elindultunk a faluban bemutatni táncunkat, éneklés és a kisbíró hívogató szavai közepette jártuk az utcákat és közel tíz helyen álltunk meg táncolni. Majd szekérre ülve és közben énekelve indultunk Érköbökútra, hogy ott is bemutassuk táncunkat. Délután fájl lábball, elfáradva érkezünk vissza, a hosszú nap után inycsiklandó bográcsos várta a táncosokat, amelyet Komsa Cecília készített el nekünk, hálás köszönetünk érte. A tánc és uzsonna után rövid műsorral kedveskedtünk a közönségnek, majd ezek után kezdetét vette a bál, amelyen igen nagy számmal voltak jelen. Éjfélkor tombolasorsolásra került sor, amelyben értékes nyeremények találtak gazdára, majd ezt követően kihirdették a szórakozni vágyók által megválasztott legjobb háziasszony díjat, valamint a bál királyát és királynőjét. A bál alatt Tivadar József biztosította a talpalávalót.

A bevételből megmaradt pénzből a fiatalok lefestették a község-háza kapuját és kerítését.

☉ Fazekas Evelin

Krumplibál és Halloween-buli Érköbökúton

* Még a szokásosnál is nagyobb volt a zsivaj az érköbökúti új iskolaépületben, hiszen míg a nagycsoportos óvodások krumplibáloztak, addig az általános iskolások a közelgő Halloween apropóján különböző programokban vettek részt október 29-én, pénteken.

Az óvodások először Kányádi Sándor *Krumplis mese* című versét adták elő színdarab formájában Rajti Rozália óvónő irányítása alatt, majd az őszhöz kötődő mondókákat és énekeket is hallhattunk tőlük. És mivel a hűvös ellenére napos, tiszta idő volt, a kicsik megmutatták, hogy a szabadban is ugyanolyan ügyesek, mint a négy fal között: zsákbaugró versenyt rendeztek, aztán édesanyjaikat is bevonták a játékba, minden anyuka lábát hozzákötötték a gyerekének a lábához, így kellett a pároknak minél ügyesebben és gyorsabban együtt lépegetniük. Külön izgalmat jelentett az ovisoknak, hogy megkeresték a krumplikat, amiket Őszanyó eldugott. Az így megszerzett zsákmányból a szülők tárcsalapon szalmakrumplit sütöttek az addigra már igen éhes apróságoknak, akik eközben korgó gyomruk ellenére tovább játszottak, kihasználva a lassan búcsút intő jó időt.

Ezzel párhuzamosan zajlottak az iskolásoknak szervezett vetélkedők. A két- illetve háromfős csapatoknak először megadott szavakból kellett a Halloweenhez kapcsolódó verset írniuk és ezt felolvasniuk, majd ugyancsak ebben a témakörben rajzot készíteniük. Kreativitásban nem volt hiány egyik versenyszámteljesítés alatt sem. A rímfaragás olyanra jól sikerült, hogy egy-két alkotásban parafrázisokat is fellelhetünk, sőt néhány olyan vers is akadt, amit akár a posztmodern kategóriába is besorolhatnánk. Minden jelenlevő jót derült ezeken a nem mindennapi alkotásokon. A rajzversenyt illetően sem szűkölködtek a gyerekek leleményességben, mindenki azzal rajzolt és festett, ami éppen a keze ügyébe került, akár a saját ujjával is. Míg a háromtagú zsűri (Árus Tünde rajztanár, Béres Angéla vallás tanár, illetve Kaszoni Mária kisegítő tanár) a verseket és a rajzokat értékelte, addig a csapatok hozzáálltak a tökfáragáshoz, ami a legnépszerűbb versenyszámnak bizonyult. A gyerkőcök előkapták bicskáikat, kanalaikat és megmutatták, hogy dolgoznak a köbökúti tökszobrászok. Miután a zsűri értékelte az elkészült töklámpásokat, megkezdődött a negyedik és egyben utolsó versenyszám, a karaoke. A versenyzőket ez a feladat izzasztotta meg legjobban, hiszen le kellett küzdeniük a lámpalázukat, hogy kiálljanak mindenki elé és előadják az általuk kiválasztott

... és életre keltek a tökök és lettek töklámpások

dalt. Sokan meg is futamodtak a kihívás elől, és inkább átruházták csapattársaikra azt a megtisztelő feladatot, hogy fülig pirulva a dalos pacírtá szerepébe bújjanak.

Miután sikerült az összes versenyszámon átverekedniük magukat, a résztvevők bulizhattak, vagy társasjátékokat játszhattak. Jó alkalom volt ez arra, hogy tanáraikat is és egymást is megismerjék egy másik oldalukról. S míg a kártyajátékok, a sakk, a rómi vagy a malmozás lefoglalta a gyerekeket, addig a zsűri összedugta a fejét és odaítélte a díjakat. Két kategóriában jutalmazták meg a résztvevőket. Az V-VI. osztályosok közül harmadik lett a Szuper csapat (Kaszonyi Antónia és Szalók Sándor), második a Hármas páros (Bartus Balázs, Egeresi Imre és Góder Gyula), a győztes pedig a Vámpír-fiúk csapata (Kaszonyi Ákos és Kovács Csaba). A VII-VIII. osztályosok kategóriájában harmadik lett a Boszik csapata (Góder Szabina és Varga Emese), második a Vaskarom csapat (Katon Róbert és Molnár Krisztofer), a dobogó legfelső fokára pedig az Ezek megőrültek 2 csapata állhatott fel (Kovács Dávid és Molnár Nándor).

Az oklevelek és díjak kiosztása után tovább folytatódott a játék kora délutánig. A gyerekek bebizonyították, hogy nemcsak a televízió vagy a számítógép előtt tudnak kikapcsolódni és jól érezni magukat.

☉ Pap Enikő

Száz gólya a művelődési házban

Q **Próbára tették a kilencedikeseket a székelyhídi Petőfi Sándor-liceum gólyabálján**

* „Gólyák” kepelésétől volt hangos az október 29-i péntek, ugyanis az volt az a nap, amikor a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum végzősei próbára tették a kilencedikes gólyapárokat. Ebben a tanévben egy-egy több IX. osztály indult a középiskolába iratkozók nagy száma miatt, így idén először hat helyett nyolc gólyapár vetekedhetett a gólyakirály címért.

Máshol a gólyák önkéntesen jelentkeznek a megmérettetésre és általában a diáktanács szervezi a Gólyabált vagy Gólyatábort, azonban nálunk az a szép hagyománya alakult ki, hogy a végzősök szervezik az egészet, ők találják ki a próbákat és ők is választják ki a szerencsés jelölteket. Általában ezt (irányított) sorsolással döntenek el, azonban a C osztály most beújított, Buddha segítségét kérték, hogy rigmusok segítségével jelölje ki az ideai áldozatokat.

A próbákról annyit, hogy kivételesen nem voltak azok a hű, de durva dolgok, kifejezetten enyhék voltak. Az A osztály javaslatára volt tojásvezetés a fiú nadrágjában és zeneszám felismerése dúdolás alapján; a B-sek lehetőséget biztosítottak, hogy a lányok kipróbálhassák magukat kisma-

Izgatottan várják a gólyák a „megpróbáltatásokat”

maként és a kisgyerekké vált fiúkat megszóptassák cumisüvegből, majd írhattak egy-egy szerelmes levelet a kijelölt tanárnak; míg a C-sek azt találták ki, hogy a fiúk bekötött szemmel rúszozzák ki a lányokat, ők pedig puszikat nyomjanak egy papírlapra, második próbaként pedig beugratós kérdésekkel bombázták szegényeket.

De hogy ne csak a gólyák szerepeljenek, és legyen idejük pihenni egy-egy próba közt, a végzősök is készültek néhány rövid kis jelenettel. Érdekesképp menjünk visszafele: a C-sek bemutatták, hogyan udvarol egy szé-

kely legény a leánynak – hátha valaki hasznát veszi a bál utáni diszkóban –, természetesen magyar szinkronnal; a B-sek egy filmentes reklámmal kedveskedtek, amelyben bemutatták kedvenc reklámjaikat, többek között a Kistejest kedvelő kistehenet; míg az A-sok két humorban gazdag táncdal készülték, amelyben hogy, hogy nem, még a Mikulás is megjelent.

A próbatételek végén, míg a zsűri döntött, a iskola nemrégiben alakult gitárszereplője szórakoztatta a közönséget két dallal, ezzel úgy mond meg volt a lelkes kis csapat bemutatkozó

Gitározással színesítették a műsort, ameddig a zsűri dolgozott

előadása. Közben a zsűri döntött, hosszú évek óta először a IX. C-ből került ki a győztes gólyapár, amely Bihari Vivienből és Széles Istvánból állt – mint végzős, ez úton is szeretnék gratulálni nekik: Nagyon ügyik vagyatok, gratula!

A végére muszáj egy kis kritikát belevigyek. Rettenetesen felháborít, hogy Székelyhídon a Dj (lemezlovas, hangosító) kifejezés azt jelenti, hogy: van hangcuccom, felnyomom a baszszust, feltekerem a hangerőt és adjad neki, had rezegjen az ablak és had hulljon a vakolat. Az már csöppet

sem számít, hogy a mélyen tisztelt publikum érti-e a szöveget vagy hallja-e tisztán a zenét, vagy csak valami diszkós dübörgés jön át? Nem akarok senkit leszólítani, pusztán jó szándéktól vezérelve írtam ezt ide, hátha elgondolkoznak rajta az illetékesek, hogy mit is akarunk?

Végezetül ismételt gratulálni szeretnék a gólyáknak – mind a száz valamennyinek –, továbbá emlékeztetni szeretném őket, hogy a gólyaság egész évre szól, tehát néhanapján még lehet megviccelünk benneteket!

✂ Major Lajos

Futóverseny Nagykányán

* Jól sikerült futóversenyt szervezett a Nagykágyai Mezőgazdasági Líceum október 22-én, pénteken. A szép környezetben, kb. 200 néző előtt zajló versenyen több mint 60 tanuló vett részt, a helyi versenyzőkön kívül a kereki és a keserői általános iskolások, valamint a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákjai mérték össze gyorsaságukat. A versenyszámok első három helyezettjei diplomát vehettek át, a nyertesek édességet is kaptak. A VII–VIII. és a IX–XII. osztályos futók közül a három-három legjobb továbbjutott a megyei szakaszra, amelyet 2011 márciusában fognak tartani Félixfürdőn.

✂ Molnár Andrea testnevelő tanár,
a verseny szervezője

A nyertes tanulók

V–VI. osztályosok, lányok: I. hely: Szűcs Krisztina (Keserű), II. hely: Szűcs Beatrix (Nagykágya), III. hely: Bartók Kinga (Nagykágya); **fiúk:** I. Kiss Zsolt (Keserű), II. Péter István (Keserű), III. Venczel Róbert (Nagykágya).

VII–VIII. osztályosok, lányok: I. Kiss Renáta (Székelyhíd), II. Vasok Laura (Nagykágya), III. Venczel Ágnes (Nagykágya); **fiúk:** I. Bucátaru Alin (Székelyhíd), II. Makkai Tibor (Kereki), III. Balázs Attila (Székelyhíd).

IX–X. osztályosok, lányok: I. Balázs Erika (Hegyközszentmiklós), II. Mucza Erika (Székelyhíd); **fiúk:** I. Hendre Sándor (Nagykágya), II. Csorján Gergő (Nagykágya), III. András István (Székelyhíd).

XI–XII. osztályosok, lányok: I. Varga Mária (Nagykágya); **fiúk:** I. Giczei Zoltán (Nagykágya), II. Bolla Zsolt (Nagykágya), III. Bálint Zsigmond (Nagykágya).

Halloween-buli a Diákbunkerben

* Halloween-bulit szervezett a Székelyhídi Diáktanács október 30-án a Diákbunkerben, amelyen a középiskolások és nyolcadikosok közül bárki részt vehetett, aki magára öltött valamilyen jelmezt (kisebbségek

nem vállaltak felelősségét, mivel éjfélig tartott a program). Így a húsnál több résztvevőnek köszönhetően megcsodálhattunk egy porcelánbabát, találkozhattunk egyiptomi fickóval, békaembarrel, Hulkkal, ci-

✂ A szerző felvétele

Határtalan fantáziájú maskarákat csodálhattak meg a jelenlevők

gányasszonnyal, szolid boszival, krampusszal, bibircsókossal, édességgel (Candy), gázmazkossal, múmiával, csontkollekcióval, sőt még a Sikolynak, Dr. House-nak és Darth Vadernek is kifejezhetjük tiszteletünket. Igen, valóban nem sok az a bő húsz ember – nyilván a Gólyabálnak is köszönhető, hisz egy hajnalig tartó buli után nem vállaltak be még egyet az emberké – azonban én úgy gondolom, nem az a lényeg, hogy hányan vagyunk, hanem hogy együtt legyünk és jól érezzük magunkat létszámtól függetlenül. Ugyanis, akik eljöttek, azok táncolhattak, karakézhattak, beszélgethettek és rengeteget nevetettek, és ez a fontos.

Meg kell még említenem, hogy nem csak a buliból állt ez az egész, ugyanis két nappal előtte volt egy tökfárgó-verseny is, melynek alkotásai képezték a buli fő dekoráci-

ós elemeit. Továbbá halottak napján a diáktanács tagjai gesztusértékűen az elhagyott, gondozatlan sírokon is meggyújtottak egy-egy szál gyertyát.

Nyilván most arra gondol a tisztelt olvasó, hogy az a tökös, halloweenos hóbelevanc megint egy hülye Amerika-majmolás. Nem tagadom, éppenséggel van benne valami, azonban annyit tudni kell, hogy nem amerikai szokásról van szó, hanem egy kelta ünnepről vezethető vissza, amely az idők során sok mindennel keveredett, amelyet valóban Amerika ponyva kultúrája népszerűsített. Nevezük majmolásnak vagy nevezük civilizáltabb szórakozási lehetőségnek, ahol együtt lehetnek és ismerkedhetnek a fiatalok. Hiszem, hogy egy cigi füstös, alkoholtól tompult agyas, üvegcserepen lötyögős diszkónál sokkal jobb.

✂ Major Lajos

Baráti társaságból nyertes focicsapat

Folytatás az 1. oldalról ✂

Ám Magyarországnál messzebbre is eljutottak már, hiszen egy Romániából elszármazott katolikus atya meghívására minden évben ellátogathatnak Németországba megmutatni, hogy rúgják a bőrt az Érmelléken. Erdei Imre örvendetesnek nevezte, hogy utánpótlás is van. Bár nekik maguknak nincs saját gyerekcsoportuk, több játékosuknak a fia már egész komolyan és jól játszik, ki Magyarországon, ki pedig itt helyben izzadva az edzéseken. Azt is kiemelte, hogy mennyire fontos megmozgatni az itteni embereket, akiknek sajnos nem túl sok lehetőségük van kikapcsolódni. Példaként említette, hogy amikor Székelyhídon megszervezik a bajnokságot – melyre körülbelül tíz-ti-

zenkét csapat szokott jelentkezni – az durván 200–300 embernek jelent szórakozást. Beszélgetésünk végéhez közeledve a sok pozitív dolog mellett egy igen szomorú dolgot is kötelességnek érzett megemlíteni. Sajnos idén az egyik diószegi játékosuk és barátjuk, Coita Dacian autóbalesetben elhunyt; emlékére focitornát rendeznek november 6-tól. Ez egy tiszteletes program lesz, melynek keretén belül minden szombaton bajnokságot tartanak Székelyhídon.

Végezetül célkitűzéseikről kérdeztük, melyre gondolkodás nélkül egyszerűen csak annyit mondott, hogy addig fociznak, ameddig jólesik, ameddig jól érzik magukat abban, amit csinálnak.

✂ Pap Enikő

✂ Cseh Tímea

Itt élünk velük, vajon tudunk róla?

Wilhelm Ákos környezetvédelmi referenst kistérségünk természetvédelmi területeiről kérdeztük

Hetente, lehet naponta elmegyünk mellettük, ott járunk közel vagy éppen keresztül víz utunk ezeken a területeken. Nem tudjuk, mekkora természeti és történelmi értékekkel élünk együtt az Érmellék szegletében. Ezekről kérdeztük Wilhelm Ákost, a székelyhídi önkormányzat környezetvédelmi referensét.

Hány természetvédelmi terület van Székelyhídon és a hozzá tartozó településeken?

– Országos szinten természetvédelmi terület a Csikos-tó, a Gémtelpep és a két kastélypark, a Stubenberg-kastély parkja és a Pongrácz-kastély parkja.

Hol található a Gémtelpep?

– A Gémtelpep az Érolaszi-tó fölött, a tölgyesben található, a Csikos-tó a Érolaszi felé vezető út mentén, a Pongrácz-kastély parkja Nagykágyán, a Stubenberg-kastély parkja pedig Székelyhídon.

Mióta léteznek ezek a természetvédelmi területek?

– Gyakorlatilag ezek már a '70-es évek elején lettek először természetvédelmi területté nyilvánítva, illetve most a Natura 2000-es program keretén belül ismét megújították a védettségüket. A Gémtelpepet ekkor nyilvánították országos védettségűvé.

Milyen formában történik ezeknek egy terület védetté nyilvánítása? Hogyan történik, milyen eljárás során?

– A Natura 2000-es leltár során tesztelték ki. A Natura 2000-es felmérés az Európai Unió által szabályozott módszer. A leltározásokat az Unióban már 2000-ben, nálunk pedig az előcsatlakozási tárgyalások során megkezdtek, az idei év elején kaptuk az értesítést a természetvédelmi hivataltól, hogy meg vannak húzva a határok.

Megkérdeznék szakembereket, biológusokat, erdészeket? Ők azok, akik javasolják, hogy mely területeket lehetne védetté nyilvánítani?

– Igen, természetesen.

Mennyire van a Natura 2000 központosítva, Nagyvárad, Bukarest vagy régiókra vannak osztva, esetleg Kolozsvár mondja meg, hogy hol a határa?

– A területeknek a feltérképezése országos szinten történik, habár a védett területeknek a kezelése nincs központosítva. Normális körülmények között ez úgy kellene kinézzen, hogy minden területnek megvan a kezelője. Ezeknek a felügyelőknél a megtalálása azonban elég hosszadalmas folyamat, jelen pillanatban Székelyhíd egyetlen védett területének sincs hivatalos felügyelője.

A felügyelők milyen feltételeknek (végzettség, tapasztalat) kell eleget tenniük?

– Nemcsak a végzettség feltétel, hanem egy kezelési tervet is össze kell állítaniuk, azzal kell megpályázni a feladatot. Gyakorlatilag bárki lehet, nem feltétlenül állami közigazgatási szerv kell ezt elvégezze, akár nonprofit szervezet is csinálhatja, csak jelen pillanatban nincs erre senkinek kapacitása vagy lehetősége.

Mennyire köztudott ezekről a területekről, hogy védett területek és, hogy melyek azok a tevékenységek, amelyeket ezeken a területeken nem szabad végezni?

– A szigorúan védett területek eléggé közismertek, mind a négyet azért nagyjából tudják az emberek. Kevésbé talán a Gémtelpepet, mert az a legújabb, de a Csikos-tavat és a két kastélyparkot azt nagyjából tudják.

Ezek a területeken milyen szigorú szabályok léteznek? Például nem szabad például tüzet rakni...

– Ezeket a szabályokat kellene rögzíteni és számon kérnie következetesen annak, akinek a kezelésében lenne. Eppen ezért lenne szükség kezelési tervre.

Mit tehetnek a hétköznapi, mindennapi emberek?

– Ezekbe a dolgokba a hétköznapi emberek akkor tudnak beleszólni, ha létrehozunk egy nonprofit szervezetet. Magánemberként nincs lehetőségük ebbe a dologba beavatkozni.

Mi az, amit tehetnek annak érdekében olyan szempontból, hogy tudják, hogy az természetvédelmi terület, nyilván nem viszik oda a szemétket például?

– A szemét az egész más kérdés. Egy felelős állampolgár egyáltalán sehol nem szemetel. Sokminden vo-

natkozik egy hétköznapi állampolgárra. Az sokkal inkább a Natura 2000-es területnek a kevésbé védett, hétköznapi része, mivel jelen pillanatban még mi sem kaptuk meg a pontos térképet erre a területre vonatkozóan, viszont ez egy sokkal nagyobb terület, több 10 hektár csak Székelyhíd területén belül. Erre megvannak az ide vonatkozó törvények, hogy például mezőgazdasági művelést milyen keretek között szabad végezni, például műtrágyák használata, rovarirtó szerek használata és a többi. Ezek a dolgok szabályozottak, csak jelen pillanatban annyira felületes a törvény ismerete meg a betartatása is, hogy ezt kéne tudatosítani inkább az emberekben.

A Natura 2000-es területekkel kapcsolatban például nem tudják az emberek, hogy nem szabad műtrágyát, rovarirtószereket használni, ez hátrány. Viszont előny az, hogy az európai uniós pályázatok során pluszpontokat kap a pályázó, ha ilyen területtel kapcsolatban pályázik.

Aszalós Tímea, Fazekas Evelin

Hagyományteremtő szüreti felvonulás és bál Székelyhídon

Kisbíró hivatója

* Hagományörző szüreti szekeres felvonulást és bált szervezett Székelyhídon október 16-án a helyi RMDSZ.

A mulatságot Székelyhíd utcáin felvonulás előzte meg, amikor a tizenöt párból álló lelkes csapat hívogató táncát és a kisbíró hívogató szavai láthatták, hallhatták az érdeklődők. A fiatalok toborzását és a táncoktatást Angyal Sándornak köszönhetjük, aki fontosnak érzi hagyományörzést és azt, hogy a fiatalok inkább énekel, táncol, társaságba járva töltsék el szabadidejüket ne a kocsma vagy a számítógép előtt. Az esti bálhoz Tivadar József szolgáltatta a talpalávalót. Fellépett Székely Zsolt szatmárnémeti zenész, humorista, aki már más erdélyi rendezvényeken is szórakoztatta a nagyerdeműt. A bál ideje alatt szőlőt, almát lehetett lopni, ami a fiatalok öríztek, emellett szépséglapot lehetett vásárolni, és lehetett licitálni a szőlőharangra. Az idei év szüret szépe Vigh Larisza-Beatrix lett. A licitálást a szőlőharangra Molnár Csaba nyerte meg és vihette haza a óriási szőlőharangot.

Akik ott voltak nagyon jól érezték magukat, és azt mondták jövőre ugyanitt ismét találkozhatnak.

Aszalós Tímea

Jól ropják a táncosok

Fotók: Mihai Tírlea

MEGFEJTÉS 2. BEFEJE!	NŐI NÉV CSÉL GÁNCSSZÖNYEG	TÉLEN HULL G. VERDI OPERAJA	ARAB FERFINEV KÖTŐSZÓ
SZICILIAI VULKÁN			SEMÉLYES NEVMÁS ÍRÓESZKÖZ
OKTATÁS SZEREPLŐ A BIKA- VIADALON			
			MEGFEJTÉS 1.
KAPALNI KEZD!		RANGJELZŐ A TOBBI- EKTŐL ELVÁLASZTI	ESŐCSEPP! GOMBA- FAJTA
BECÉZETT SZÜLŐ		PÁRATLAN LÖTUSZ! FINOM- MŰSZERÉSZ	
„GRAF NYOMDA- GEP 3,14			AROMA HAMIS
	ALGÉRIAI VÁROS LAKOJA LE		
MEGLELŐ LEKÖTTELE- ZETT			MAKETT- DARAB!
			CÉGFORMA (RÓV.) FLUOR
NYAKRA- VALÓ		SZALAD	

Előző számunk keresztrejnyének megfejtői közül könyvet nyert: Balázs Erika (Hegyközszentmiklós), Kaszonyi János (Érköbölkút), Költő Éva (Székelyhíd).

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyveket sorsol ki a fentebbi keresztrejny megfejtői között.

MEGFEJTÉS: _____

Név: _____

Telefonszám _____

Postacím: _____

Kérjük, a kivágott szelvényt dobja be november 25-éig az *Ér hangja* dobozba, melyeket a következő helyeken lehet megtalálni:
SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára,
Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt,
CSOKALY – kocsma, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC,
HEGYKÖZSzentMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

Tánc tanulás a könnyebb beilleszkedésért és barátkozásért

☞ Beszélgetés Szabó Amáliával, a nagykágyai Harmatcsepp néptáncsoport vezetőjével

– Mikor alakult a néptáncsoport, mi adta az ötletet az induláshoz és mennyire fogadták ezt pozitívan a gyerekek és a faluközösség?

– Nagykágyán a Harmatcsepp néptáncsoport most lesz egy éves, és az egész dolog másfél éve kezdődött, amikor a gyerekek a gólyabalon meglátták az én táncsoportomat táncolni, onnan kaptak kedvet. Először a középső csoport indult útnak, aztán pedig majd nyár közepe fele indult el a kiscsoport és a nagycsoport. Elég szép számban vannak, hál' Istennek és én úgy vettem észre, hogy a közösség nemcsak pozitívan áll hozzá, hanem még támogatja is őket és lelkesíti és bátorítja a gyerekeket.

– Ön belényesújlaki. Nem jelent túl nagy problémát Kágyára eljutni és nem nehezíti-e meg a próbák megszervezését ez a távolság?

– Ugyanúgy, ahogy megszervezzük Belényesújlakon a próbákat, ugyanúgy megbeszéljük itt is a szülőkkel, hogy ha a gyerekek szeretnék ezt folytatni, akkor meg lehet oldani, hogy egy hónapban egyszer egy egész hétvégén vagy legfeljebb kétszer kijöjök. Ilyenkor muszáj időt szakítanom a táncsoportra, és ha már kedvet kaptak hozzá, akkor ne legyen akadály, hogy én nem itt tanítok vagy én nem ide való vagyok, és működik hál' Istennek ez így.

– Hogyan zajlanak a próbák, és mennyi időbe kerül egy-egy ilyen táncot betanulni a gyerekekkel?

– A gyerekek miatt még csak gyerekjátékokat szoktunk gyakorolni, olyanokkal vezetjük be a tánclépéseket, mert ugye az ő világukban még

☞ Major Lajos

nem lehet nagy tánc tudásra alapozni. A nagyobbaknál már a tehetségtől is függ, hogy mennyi idő alatt tanulnak meg egy táncot. Én nem köttem feltétlenül egy tánchoz az ő működésüket, hanem inkább arra, hogy tudják magukat feltalálni, másféle táncot is táncolni, és ha elmennek egy közösségbe valahova táncolni, akkor azt nyugodtan lehessen szabadon művelni, nem az legyen, hogy megtanultak egy

koreográfiát és csak azt tudják. De kell hozzá jó idő, egy fél év-év el kell teljen, míg egy táncot éreznek és magukévá tudnak tenni. Tehát nem úgy, hogy kell figyeljem a zenét és gondolkodjak azon, hogy most mi jön vagy mit csináljak, hanem a zene hozza magától azt, hogy ő mit táncoljon.

– Ezek szerint nem csak néptáncot tanít a gyerekeknek.

– Így van. Tanultunk társasági táncot, keringőt, diszkó foxot, illetve lassú bluesokra táncolni, tangó fog következni nemsokára, ha minden sikerül. Mindezt azért, hogy minél könnyebben beilleszkedjenek, és minél könnyebben kösse nek barátságot, hogyha elmennek valahova, akkor ne legyen probléma az, hogy nem tudnak tánc.

– A ruhák, cipők mind pénzbe kerülnek. Kaptak esetleg bármilyen jellegű segítséget a falu vezetőségétől vagy a szülőktől, gondolok itt anyagiakra vagy a ruhák megvarratására például?

– Még eddig Nagykágyán mindenki a saját cipőjében táncolt, tehát oda még nem jutottunk, hogy táncpőre jusson, az még nagyon messze van. A ruháink is elég kezdetlegesek még vagy kölcsönadtuk a belényesújlaki ruháit. A fellépések bevételéből varrattuk a ruhákat és abból vettük az anyagokat is. De támogat minket a falu vezetése is, viszont, ha nagyon sokan vannak, akkor nagyon sokba kerül az ilyen. Azért reméljük, hogy a jövőben ez össze fog jönni minél jobban.

– Mondta, hogy nem túl régen alakultatok. Ennek ellenére ismernek titeket a környéken. Kaptok-e sok felkérést?

– Még eddig nem igazán. Ami fellépésünk eddig volt, az vagy Belényesújlakon volt, ahova elvittem én őket vagy Nagykágyán. Először is meg kell tanulni valamit, elő kell adni ahhoz, hogy megismerjenek bennünket. Ez a székelyhídi fellépés volt az első olyan alkalom, hogy máshol voltunk, de én tudom az én csapatomról, hogy nehezen indulnak az ilyen dolgok el, időbe telik míg az embert megismerik és egyre több fellépés alakul. Ehhez is idő kell, nem lehet egyik percről a másikra.

– Szoktak-e esetleg tánc táborokat szervezni, hogy megismertessétek, megszeressék a gyerekekkel a néptáncot?

– A tavaly már szerveztünk néptánc tábort Belényesújlakon, ahol a nagykágyai csapat is részt vett, és az idén is sikerült ezt megszervezni. Mikor megszerveztük, nem azért szerveztük, hogy többen legyenek, hanem azért, hogy a táncot jobban megtanulják és hál' Istennek nagyon jól sikerült az idei is és jól megtanulták. Ezt kellene még gyarapítsuk és virágoztassuk tovább.

– Mik a jövőre néző tervei, reményei?

– Én nagyon örülnék neki, ha gyarapodnánk, de főleg annak, ha jobban odafigyelnének, és hogy amikor ott vagyunk, akkor egymásra hangolódnának és próbálna a csapat összehangba kerülni. Aztán meg a fellépések majd jönni fognak maguktól.

☞ Pap Enikő

Mi után vágyakozol?

☞ Hálaadó Zenés Ifjúsági Találkozót szervezett a székelyhídi baptista gyülekezet

* Hálaadó Zenés Ifjúsági Találkozót tartottak október 3-án, vasárnap a székelyhídi baptista imaházban a helyi gyülekezet szervezésében. Az imaház zsúfolásig megtelt, ugyanis majdnem kétszáz vendég érkezett számos helyről (Asszonyvására, Bihar, Biharpüspöki, Csokaly, Érmihályfalva, Érszöllös, Értarcsa, Hegyközszentimre, Hodos, Margitta, Nagykároly, Nagyvárád, Paptamási, Szalárd, Szentjános).

Az idei hálaadó zenenap témája és mottója a Mi után vágyakozol? volt, melyet az igehirdető Balla Frigyes, a helyi baptista gyülekezet vezetője Jakab apostol levele első részének 12-15. verseivel vezetett fel. Ezekből az igeversekből kiderül, hogy nem Isten kísért minket gonoszúsággal, hanem a kívánságaink, a vágyaink kísértének bennünket, amelyek előbb-utóbb gonoszúságot, bűnt szülnek. Éppen ezért jól meg kell gondolnunk, hogy mit kívánunk, mi után vágyakozunk. Ugyanis nyilván egy ifjú sok mindenről: hírnévről, hatalomról,

párkapcsolatról, pénzről, sztárságról, közösséghez tartozásról álmodozik, azonban nem biztos, hogy mind Istennek tetsző dolog. Éppen ezért át kell gondolni, és válogatni kell belőlük, hogy ne vigyenek tévútra a hamis vágyak.

A találkozó programja igen érdekesen volt beosztva; a délelőtti igehirdetés előtt a helyi kórus szolgált Balla Dóra vezetésével, majd az érmihályfalvi Kondor Sándor és a nagyváradi magyar baptista gyülekezet misszionáriusa, a székelyhídi származású Petyár Lóránd imára buzdította az egybegyűlteket. S mivel zenenap, az igehirdetés is időről-időre meg lett szakítva az érszöllösi pünkösdisták gyülekezet dicsőítő csoportjának két tagja, Balog András és felesége, Mónika szolgálatával, akik gitár kísérettel egyházi dalokat énekeltek – elvégre akkor szól a legszebben a hangszer, ha az alkotóját dicséri.

A délelőtti igehirdetést követően a vendégsereg elfogyaszthatott egy meleg ebédet, majd visszatérve az

☞ A szerző felvétele

Ünneplők a baptista imaházban

imaházba, öt csoportra osztva, bibliaismereti vetélkedőn vehettek részt. Ezt követően folytatódott az igehirdetés, amelybe bizonyágtétellel bekapcsolódott a körzeti lelkipásztor, Szabó András is. A délutáni programot tovább színesítette, hogy Bandi és felesége szolgálatán túl, a vendégcsoportok is szolgálhattak, így szinte

mindenik helységéből érkezettekől is hallhatunk néhány éneket.

A délutáni igehirdetés végeztével nem ért véget a program, ugyanis akik kedve volt, az maradhatott még éneklni, hisz Bandi és felesége szívesen vállalta a zenés kíséretet, és Csorján Barna továbbra is kivetítette az aktuális éneket.

Az ifjúsági találkozót a baptista gyülekezet minden évben megszervezi október hónap első vasárnapján, úgyhogy jövőre egész nyugodtan eljöhetsz, az ajtó mindenki előtt nyitva áll. Addig is gondolkodj el azon, hogy te mi után vágyakozol?

☞ Major Lajos

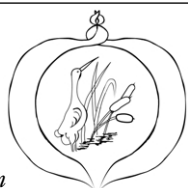
Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhídi Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárád
Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Timea

Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Fazekas Evelin, Fekete Evetke, Gazda Réka,

Holzman Gergő, Major Lajos, Pap Enikő, Ványa Blanka

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Sácueni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: proszekelyhid@gmail.com

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT TÁMOGATTA:

Bihar
Megyei
Tanács

Direcția
de Dezvoltare
și Implementare
Proiecte (DDIP)

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala